

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/47/2017
Identifikačné číslo spisu: 1111242582
Dátum vydania rozhodnutia: 13.02.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1111242582.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne P.E.M., s.r.o., Sokolovská 2, 974 05 Banská Bystrica, IČO: 31 591 931, zastúpenej ČECHOVÁ & PARTNERS s. r. o., Staromestská 3, 811 03 Bratislava, IČO: 47 249 129, proti žalovanej KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpenej advokátom JUDr. Felixom Neupauerom, Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, o zaplatenie 73.912,27 Eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 32Cb/60/2012, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Cob/336/2014-177 zo 7. decembra 2016, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalobkyňa m á voči žalovanej n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 8Cob/336/2014-177 zo 7. decembra 2016 (ďalej aj „rozsudok“) potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 32Cb/60/2012-146 z 8. septembra 2014 (ďalej aj „súd prvej inštancie“) a žalobkyni priznal nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

2. Odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie rozhodol o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni istinu 73.912,27 Eur, trovy konania 4.434,50 Eur a trovy právneho zastúpenia 3.481,90 Eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Predmetom žaloby bol nárok žalobkyne na zaplatenie nevyplatenej časti provízie sprostredkovateľa za rok 2007 podľa Zmluvy o sprostredkovaní č. 101FC16 uzavretej medzi sporovými stranami dňa 14. apríla 2000 (ďalej aj „zmluva“ alebo „zmluva o sprostredkovaní“).

3. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania a za aplikácie ust. § 642, § 330 ods. 1 Obchodného zákonníka konštatoval, že zmluva je jasná a zrozumiteľná, obsahovo aj slovné presne formulovaná a vyplatenie provízie sprostredkovateľovi podľa článku X neodporuje žiadnemu zákonnému ani zmluvnému ustanoveniu. Medzi stranami sporný v zmluve uvedený pojem „ziskateľská provízia“ vyložil tak, že v kontexte samotnej zmluvy v spojení s ostatnými vykonanými

dôkazmi, v prípade žalobkyne, ktorá pôsobí ako sprostredkovateľ poistenia pre žalovanú, znamená „prvú“ ako aj „následnú“ províziu.

4. Žalovaná v minulosti výpočty provízie za rok 2007 nespochybňovala, čo potvrdzuje skutočnosť, že žalobkyňou vystavenú faktúru (za rok 2007) č. 002/2008 z 22. februára 2008 na sumu 4.776.069,- Sk (158.536,45 Eur) nevrátila ani nerozporovala a časť fakturovanej sumy 84.624,18 Eur dňa 25. októbra 2010 zaplatila. Dôvodnosť a záväznosť návrhov na vyplatenie dodatkovej provízie žalobkyňi za rok 2007 vyplývala z vykonaného dokazovania. Súd prvej inštancie prijal záver o unesení dôkazného bremena na strane žalobkyne a o dôvodnosti žaloby. Náhradu trov prvoinštančného konania priznal žalobkyňi podľa zásady úspechu v konaní.

5. Na odvolanie žalovanej odvolací súd postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 219 ods. 1, 3 v spojení s § 378 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil za stotožnenia sa s jeho odôvodnením (§ 387 ods. 1, 2 CSP), keď skonštatoval jeho vecnú správnosť. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, s odkazom na skutkový stav zistený pred súdom prvej inštancie a na právnu úpravu v ust. § 642, § 644, § 647 ods. 1, § 266 ods. 1 až 4 Obchodného zákonníka uviedol, že provízia sprostredkovateľa určená v zmluve zakladá právo sprostredkovateľa na províziu v dohodnutej výške. Odvolací súd z hľadiska posúdenia prejednávanej veci a odvolacích námietok žalovanej považoval za rozhodujúci článok X zmluvy o sprostredkovaní, v ktorom boli dohodnuté podmienky vzniku nároku žalobkyne na províziu za dojednané poistenie, spôsob výplaty a jej výška s odkazom na Prílohu č. 1, Sadzby provízie pre neživotné poistenie, Dodatok k mandátnej zmluve a Prísľub výšky provízie z 1. októbra 2003. Aj za aplikácie interpretačných pravidiel podľa § 266 Obchodného zákonníka a ich vysvetlenia, pri výklade medzi účastníkmi sporných pojmov uvedených v zmluvných dojednaniach v podmienkach posudzovanej veci sa odvolací súd stotožnil so súdom prvej inštancie, že žalobkyňa uniesla svoje dôkazné bremeno a preukázala dôvodnosť žaloby. Naopak žalovaná v rámci svojej obrany nevyvrátila žalobkyňou dokazovaním preukázanú správnosť výpočtu provízie, keď žalovaná provízia vyplývala z prehľadov zasielaných žalovanou žalobkyňi a bola potvrdená (čiastočnými) platbami provízií žalovanou.

6. Odvolací súd prijal záver, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci, preto odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa zásady úspechu sporových strán v konaní (§ 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP).

7. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podala žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“) včas dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnila ustanovením § 419, § 421 ods. 1 písm. b) CSP a § 432 ods. 1 a nasl. CSP. Podľa dovolateľky napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spoločne s rozsudkom súdu prvej inštancie spočívajú v nesprávnom právnom posúdení veci. Medzi stranami sporu bol v priebehu konania sporný výklad pojmu „získateľská provízia“. Vzhľadom na samotný pojem ako aj obchodné zvyklosti v rámci poisťovníctva získateľská provízia predstavuje províziu patriacu sprostredkovateľovi (žalobkyňi) za prvý rok trvania poistnej zmluvy, ktorá sa vypláca za získanie klienta, pričom v prípade riadneho trvania poistnej zmluvy sa sprostredkovateľovi (vo všeobecnosti) vypláca „následná provízia“, t. j. odmena sprostredkovateľa za spoluprácu pri správe poistnej zmluvy, intervenovanie nedoplatkov a ostatnú činnosť v zmysle zmluvy a ust. § 2 zák. č. 186/2009 Z. z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve. Žalobkyňa naopak tvrdila, že dohodnutá je len jedna sadzba poistného.

8. Záver odvolacieho súdu, že získateľská provízia je v prípade žalobkyne tak prvá ako aj následná provízia, je podľa dovolateľky nesprávny a nemajúci oporu v zistenom skutkovom stave, v rámci obchodných zvyklostí v oblasti poisťovníctva ako takého ako ani v opatreniach Národnej banky Slovenska (ďalej aj „NBS“) ako orgánu dohľadu nad poisťovníctvom, ktoré sú pre žalovanú záväzné. NBS na vyžiadanie okresného súdu v rámci iného konania v obdobnej veci podala odborné vyjadrenie z 19. júna 2016, na ktoré dovolateľka poukázala a doložila ho k dovolaniu. Uviedla, že aj keď pri niektorých poistných produktoch nie je rozdiel vo výške medzi províziou vyplácanou v prvom roku a

provízií vyplácanými v nasledujúcich rokoch trvania poisťnej zmluvy, nemožno to považovať za stotožňovanie ziskateľskej provízie a následnej provízie, čo je podporené aj Prílohou č. 1 k zmluve, v zmysle ktorej pri vybraných produktoch sprostredkovateľ nemá nárok na následnú províziu. Podľa dovolateľky „je potom rozhodné, že po určení objemu relevantného sprostredkovaného celoročného poistenia v tom-ktorom roku, je v súlade so Zmluvou a Prísľubom, za účelom stanovenia percentuálnej sadzby ZP (ziskateľskej provízie) za konkrétny rok nevyhnutné, tento celkový objem „očistiť“ o výšku provízií, predstavujúcich následnú províziu z poisťných zmlúv uzavretých v predošlých rokoch“. S uvedeným sa odvolací súd podľa názoru dovolateľky „uspokojujúco a presvedčivo nevysporiadal a vec tak vo výsledku nesprávne právne posúdil“. Dovolaťka uviedla, že nemá vedomosť, že by obdobná právna otázka bola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu vyriešená. Preto navrhla, aby dovolací súd podľa ust. § 449 ods. 3 CSP napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zmenil tak, že žalobu zamietne.

9. Podľa ust. § 444 ods. 1 CSP dovolateľka zároveň navrhla, aby dovolací súd odložil vykonateľnosť napadnutého rozsudku odvolacieho súdu ako aj rozsudku súdu prvej inštancie, keďže podľa obsahu súdneho spisu a dôvodov dovolania je pravdepodobné, že dovolanie bude úspešné. Ďalším dôvodom navrhovaného odkladu vykonateľnosti je zabránenie uskutočnenia exekúcie, ktorou by bol zmarený účinok rozhodnutia o podanom dovolaní.

10. Žalobkyňa k dovolaniu podala písomné vyjadrenie, v ktorom uviedla, že v danom prípade nie je daná prípustnosť dovolania z dôvodov vymedzených dovolateľkou a rovnako nie je dôvodný ani návrh na odklad vykonateľnosti napadnutých rozhodnutí súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu, keďže nespočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci. Podľa žalobkyne v dovolaní žalovaná jednoznačne neformulovala a neidentifikovala právnu otázku, od ktorej závisel napadnutý odvolací rozsudok a ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nemala byť vyriešená. Podľa obsahu dovolania malo ísť zrejme o otázku výkladu pojmu ziskateľská provízia. Keďže tento pojem nie je pojmom zákonným, nevyskytuje sa v žiadnom predpise Slovenskej republiky ani v práve EÚ, tak jeho výklad je výlučne vecou výkladu právneho úkonu (zmluvy, Prísľubu), teda ide o otázku skutkovú, ktorá nespadá pod ust. § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

11. Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu zdôraznila, že stanovenie obsahu pojmu ziskateľská provízia vyplynulo z vykonaného dokazovania a teda bolo otázkou skutkovou. Doloženú odpoveď NBS z 19. júla 2016 k výkladu pojmu ziskateľská provízia žalobkyňa označila za irelevantnú, keďže sa týka výkladu iných pojmov. Odhliadnuc od skutkovej roviny výkladu uvedeného pojmu, aj keby otázka výkladu zmluvného pojmu v konkrétnej zmluve, ktorý nemá paralelu v žiadnom zákonnom pojme, zahŕňala aj rovinu právneho posúdenia, nie je možné ju považovať ani za otázku zásadného právneho významu. Riešenie výkladu predmetného pojmu je významné len pre zmluvné vzťahy medzi sporovými stranami a netýka sa výkladu právnych predpisov, jej riešenie nemá vplyv na žiadne obdobné právne vzťahy iných subjektov.

12. Hoci žalovaná v dovolaní tvrdila, že odvolací rozsudok spoločne s rozsudkom súdu prvého stupňa spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, tak podľa žalovanej ho v skutočnosti vymedzila ako otázku skutkovú tvrdením o nesprávnom výklade zmluvy - Prísľubu. Samotné určenie obsahu tohto úkonu, t. j. vôle strán, nie je právnym posúdením ale skutkovým záverom, ktorý súd urobil na základe vykonaných dôkazov. Žalobkyňa v dovolaní neuviedla ani jedno ustanovenie právneho predpisu, ktoré malo byť v danom prípade nesprávne aplikované. Vzhľadom na neprípustnosť dovolania žalobkyňa za nedôvodný považovala aj návrh na odklad vykonateľnosti oboch rozhodnutí. Dovolanie navrhla odmietnuť a návrh na odklad vykonateľnosti zamietnuť. Uplatnila si nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší súd SR“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c) CSP).

14. Dovolanie žalovaná podala po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť nový civilný procesný kódex (zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej aj „CSP“). Aj po zmene právnej úpravy civilného sporového konania treba dovolanie naďalej považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie podľa CSP nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

15. Podľa ust. § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

16. Podľa ust. § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

17. Podľa ust. § 432 ods. 1 CSP, dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

18. Podľa ust. § 432 ods. 2 CSP, dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

19. Podľa ust. § 440 CSP, dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný.

20. Podľa ust. § 442 CSP, dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd.

21. Podľa ust. § 447 ods. 1 písm. c) CSP, dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

22. Prípustnosť dovolania podľa úpravy v ust. § 421 ods. 1 písm. a) až c) CSP vo všeobecnosti má zaručiť, aby sporové konanie bolo založené na rešpektovaní rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít. Úprava prípustnosti dovolania v ust. § 421 ods. 1 CSP nadväzuje na čl. 2 CSP, podľa ktorého každý má právo legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, každý má právo legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

23. Súčasná právna úprava vo vzťahu k ust. § 421 ods. 1 písm. b) CSP dáva dovolaciemu súdu právomoc rozhodnúť o tom, či ide o otázku zásadného právneho významu, ktorá nebola dosiaľ riešená, a z tohto pohľadu rozhodnúť o prípustnosti dovolania. Dovolací súd o prípustnosti dovolania z tohto dôvodu nevydáva osobitné rozhodnutie, ale ak prijme záver o prípustnosti dovolania, napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu meritórne preskúma. Prípustnosť dovolania nastáva vtedy, ak dovolací súd sám dospeje k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu, resp. ním riešená právna otázka po právnej stránke zásadný význam skutočne má. V tomto smere nie je relevantný subjektívny názor dovolateľa. To, či otázka zásadného právneho významu bola už vyriešená alebo nie, a na to nadväzujúcu prípustnosť dovolania, rieši dovolací súd na základe dôvodov uvedených dovolateľom (§ 432 CSP). Uplatnenie dovolacích dôvodov je plne v dispozícii strán konania. Zákonná úprava dovolania kladie na ich vymedzenie prísne kvalitatívne nároky (§ 432 ods. 2 CSP), čo súvisí aj s povinným právnym

zastúpením. Prípustnosť dovolania sa vždy vzťahuje na právne otázky, ktorých vyriešenie viedlo k záverom uvedeným v rozhodnutí odvolacieho súdu. Prípustnosť dovolania potom bude, vzhľadom na viazanosť odvolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP), závisieť od tohto, ako dovolateľ vymedzí, že doposiaľ dovolací súd takúto otázku vo svojej rozhodovacej praxi neriešil.

24. Aby bolo prípustné dovolanie pre riešenie právnej otázky podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b) CSP, musí dovolateľ vymedziť dovolací dôvod spôsobom upraveným v ust. § 432 ods. 1 a 2 CSP, teda tak, že uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

25. Právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 222/2009 z 26. februára 2010).

26. Z vyššie uvedeného vyplýva rozsah i obsah dôvodov, ktoré musí dovolateľ uplatniť. Nesprávne právne posúdenie pritom môže byť dovolacím dôvodom len vtedy, ak bolo rozhodujúce pre výrok napadnutého rozhodnutia. Ak bude dovolateľ tvrdiť, že súdy z vykonaného dokazovania nezistili správne skutkový stav a nesprávne vec preto právne posúdili, a to vo vzťahu k riešeniu niektorej právnej otázky, nepôjde o dôvod nesprávneho právneho posúdenia veci, ale o napadnutie rozhodnutia odvolacieho súdu pre nedostatočné zistenie skutkového stavu. Predložením vlastnej verzie skutkového stavu, ktorý považoval za dôležitý pre rozhodnutie, dovolateľ nesmeruje proti právnemu posúdeniu veci, ale proti skutkovým zisteniam. Nemôže byť v tomto smere postačujúce, nakoľko je dovolací súd viazaný obsahovým vymedzením dovolacieho dôvodu, aby namiatané nesprávne právne posúdenie veci bolo uvedené len odkazom na zákonné ustanovenie, ale je potrebné, aby dovolateľ konkrétne uviedol právnu otázku a uviedol, prečo zaujal odvolací súd nesprávny názor na jej riešenie (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J. Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, 1409 s.). Uvedené kritériá pre prípustnosť dovolania z dôvodu podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b) v spojení s ust. § 432 ods. 1 a 2 CSP dovolanie podané žalovanou nespĺňa.

27. V danom prípade je podľa dovolateľky dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP tým, že odvolací súd nevyložil dojednania sporových strán v zmluve o sprostredkovaní v znení jej dodatkov a príloh v súlade s názorom uvedeným v dovolaní a tým, že sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie a uspokojujúco a presvedčivo sa nevysporiadal s výkladom zmluvných pojmov (získateľská provízia, prvá a následná provízia sprostredkovateľa) prezentovaným dovolateľkou, tak vec nesprávne právne posúdil.

28. Dovolaťka však konkrétne neuviedla, či ňou tvrdené nesprávne právne posúdenie veci v odvolacom (a prvoinštančnom) rozsudku spočíva v nesprávnom použití právneho predpisu a ktorého, alebo či súd použil správny právny predpis a nesprávne ho interpretoval, prípadne či zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Za relevantné vymedzenie dovolacieho dôvodu v súlade s ust. § 432 ods. 1 a 2 CSP nemožno považovať argumenty žalovanej v dovolaní, z ktorých je zrejmá v zásade len jej nespokojnosť s vyodením iných skutkových zistení a záverov než ňou predkladaných v konaní pred súdom prvého stupňa a v odvolacom konaní, a to prijatých súdom výkladom zmluvných dojednaní pre stanovenie výšky žalovanej provízie žalobkyne ako sprostredkovateľky poisťných produktov žalovanej. V danom prípade výklad zmluvy, zmluvnými (sporovými) stranami dojednaných pojmov, predstavoval zisťovanie obsahu zmluvy ako súčasť skutkového stavu veci. To, že sa súdy oboch inštancií nestotožnili s výkladom a názorom žalovanej o obsahu individuálneho záväzkového vzťahu sporových strán založeného medzi nimi uzavretou konkrétnou zmluvou (o sprostredkovaní), nepredstavuje nesprávne právne posúdenie veci z hľadiska dôvodov prípustnosti dovolania podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b) v spojení s ust. § 432 ods. 1 a 2 CSP.

29. Pokiaľ dovolateľka nekonkretizovala v rovine nesprávneho právneho posúdenia ako ho dovolací súd definoval vyššie (odsek 25, 26), ktorú právnu normu odvolací súd nesprávne aplikoval, prípadne ktorú správne aplikovanú právnu normu nesprávne interpretoval, prípadne z ktorých správnych skutkových zistení vyvodil nesprávne právne závery, pričom v tomto smere v dovolaní neuviedla ani len odkaz na niektoré (namietané) zákonné ustanovenie, tak nevymedzila právnu otázku a nevysvetlila, prečo z jej pohľadu zaujal odvolací súd nesprávny právny názor na jej riešenie. Touto právnou otázkou nemožno v podmienkach danej veci považovať výklad pojmu „získateľská provízia“, keďže ide o pojem dojednaný sporovými stranami v ich individuálnej zmluve a nie stanovený právnym predpisom (ktorý by dovolateľka v podanom dovolaní identifikovala).

30. Samotný výklad pojmu získateľská provízia v rovine zistenia obsahu právneho úkonu ako prejavu vôle sporových strán, tvoriaceho základ pre zistenie skutkového stavu veci, preto z vyššie uvedených dôvodov nie je možné považovať za nesprávne právne posúdenie veci a súčasne za právnu otázku, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

31. Pre úplnosť dovolací súd uvádza, že pokiaľ by malo ísť o nespokojnosť žalovanej s výkladovými metódami (§ 266 OBZ) použitými odvolacím súdom pri zistení obsahu zmluvy (t. j. vrátane výkladu pojmu získateľská provízia), tak k tejto otázke sa najvyšší súd vyjadril vo viacerých svojich rozhodnutiach, viď napr. rozsudok sp. zn. 1 M Obdo 4/2014 (ZSP 46/2017), rozsudok sp. zn. 3 Obdo 16/2002 z 1. júla 2006 (ZSP 56/2006), rozsudok sp. zn. 4 Obo 66/2002 z 1. novembra 2003 (ZSP 81/2003). Nie je však úlohou dovolacieho súdu vlastnou činnosťou abstrahovaním z obsahu dovolania zisťovať možný (prípustný) dovolací dôvod a nahrádzať riadne a relevantné vymedzenie dovolacieho dôvodu dovolateľom.

32. Dovolateľka svoje dovolacie dôvody oprela aj o písomnú odpoveď na žiadosť o poskytnutie odborného stanoviska, adresovanú zo strany NBS, Odbor dohľadu nad trhom cenných papierov, poisťovníctvom a dôchodkovým sporením, Okresnému súdu Bratislava I (v inej veci sp. zn. 31Cb/26/2013), datovanú dňom 19. júla 2016. Z obsahu spisu vyplýva, že uvedená listina nebola predmetom konania pred súdom prvej inštancie ani odvolacieho konania a žalovaná ju doložila až k podanému dovolaniu. Podľa ust. § 442 CSP je dovolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd. V danom prípade odvolací súd vo svojom rozhodnutí potvrdzujúcim rozsudok súdu prvej inštancie vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie. Dovolateľkou predložená listina vo vzťahu k dovolaním namietanému rozhodnutiu odvolacieho súdu a konaniu, ktoré mu predchádzalo, tak predstavuje prostriedok procesnej obrany žalovanej, ktorý neuplatnila pred súdom prvej inštancie, pričom žalovaná v dovolaní neuvádzala niektorý zo zákonných dôvodov, len za splnenia ktorých by bolo možné prihliadať na novoty v konaní, najmä, že by tento dôkaz (odborné stanovisko NBS) nemohla bez svojej viny zabezpečiť a uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, prípadne v štádiu odvolacieho konania. V civilnom sporovom konaní pritom podľa ust. § 154 CSP platí tzv. zákonná koncentrácia konania a vo vzťahu ku konaniu do 30. júna 2016 (vzhľadom na vydanie prvoinštančného rozsudku 8. septembra 2014), platila obdobná právna úprava v ust. § 120 ods. 4 OSP, podľa ktorej všetky dôkazy a skutočnosti mali sporové strany (účastníci) predložiť súdu najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, pričom na neskôr uplatnené dôkazy a skutočnosti súd mohol prihliadať len za splnenia zákonných podmienok (§ 205a OSP, teraz § 366 CSP).

33. Predmetná listina (odborné vyjadrenie) sa podľa tvrdenia dovolateľky vzťahuje k ňou prezentovanému výkladu zmluvy sporových strán, pojmu získateľská provízia, čo v danom prípade tvorí otázku skutkovú, ako dovolací súd uviedol vyššie (odsek 29, 30). Je namieste uviesť, že podstatou práva na spravodlivý súdny proces je aj možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Súd však v konaní nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy.

34. Z vyššie uvedeného a pri závere o neprípustnosti dovolania nebol daný dôvod pre zaoberanie sa

obsahom (nového dôkazu) listiny doloženej dovolateľkou až v štádiu dovolacieho konania.

35. Napokon dovolací súd dodáva, že rozhodnutie odvolacieho súdu obsahovalo dostatočnú právnu argumentáciu k relevantným odvolacím námietkam žalovanej a je dostatočne odôvodnené. Základnými odvolacími námietkami žalovanej sa odvolací súd zaoberal a napriek tomu, že už prvoinštančné rozhodnutie dávalo odpovede na ňou vznesené námietky, odvolací súd uviedol na zdôraznenie správnosti jeho záverov aj ďalšie úvahy. Nie je možné vytýkať súdom oboch inštancií, že sa vo svojich rozhodnutiach nestotožnili s obranou žalovanej, žalovanou ponúknutým názorom na skutkový a právny stav veci. Súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd, v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedli rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísali priebeh konania, stanoviská sporových strán k prerokováanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citovali právne predpisy, ktoré aplikovali na daný prípad a z ktorých vyvodili svoje právne závery. Súdy náležite vysvetlili, z akých úvah a dôkazov vychádzali pri otázke vzniku práva žalobkyne na žalovanú časť provízie sprostredkovateľa za rok 2007 a jej výšky, pričom zhodne za určujúci považovali obsah zmluvného záväzkového vzťahu sporových strán a unesenie dôkazného bremena na strane žalobkyne.

36. Vzhľadom na vyššie uvedené, dospel dovolací súd k záveru, že v podmienkach danej veci nedošlo k naplneniu dovolateľkou tvrdeného dôvodu prípustnosti dovolania podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovanej odmietol ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP.

37. Vzhľadom na prijatý záver o neprípustnosti dovolania a jeho odmietnutie dovolací súd nemal priestor pre zaoberanie sa návrhom žalovanej na odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (§ 444 CSP).

38. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania žalobkyne rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

39. Neušlo pozornosti najvyššieho súdu, že v označení (obchodnom mene) žalovanej v úvodnej časti dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu došlo k chybe v písaní, náprava ktorej je možná odvolacím súdom i dodatočne postupom podľa ust. § 224 v spojení s § 378 ods. 1 CSP.

40. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.